

Kterak Rumíček, vzhledný hošíček skorem o žužlobalonek přišel.

Jakožto z prasé zcela mrtvolné osobě mi byl přidělen Rumíček a šli jsme cárat do polí. Talitým volil civilizací. My se cestou. ještě stávil na bývalém hřišti, který je dneska zarostlý trávou a keřema. Ešivá tam nebude aspoň jeden bažanrik. Nebyl, zato na okraji hřiště něco zaujalo Rumíčka ve větvích nízkého ořešáku. A bylo to moc zajímavý. Stál na zadních a vypadal jak antilopa, co se pase na keři. Pravila jsem: "Rumíčku netrhej ty ptáčky ze stromů, nejsou ešče zralý." Já si prostě nevšimla, že jdou poblíž lidi, no. ? Takže tam ty dvě maminky, s děckama stály a koukaly jak z jara. A ešivá nehumřely, tak tam stojěj doteď.....

Ponivadž bylo děsný vedro zamířili jsme k hasičáku na koupačku. Pro Rumíčka teda. Já jsem cimprdlína, tam nevlezu. Rumíček, páč je ten rozumnej pán, jde vždycky i do vody rozumným způsobem. To znamená, že se tam nevrhne coby to pako, jako činíval Ešátor a jak činí docentka Talířová, alébrž tam normálně vejde, chvilku si pobrodí a pak jde řídit do plnejch. Čímž předejde tomu, že by následkem prudkýho ochlazení dostalo jeho zrzavý těleso teplotní šok. Jako kdysi jeden Bernák, kterýho to stálo život. Do tý doby jsem netušila, že se psům může něco takovoho stát. Vysvětlení je, že se prudkým ochlazením stáhnou póry a kůže v těle zakonzervuje právě to teplo. Nebo tak nějak.

Každopádně Rumíček stál civilizovaně na mělčině. A čučel. To znamená jediný. "Vyndej balonek a čutni! " Nelze neuposlechnout?. . Rozjeli jsme hru ve velkým. Až to zaujalo postarší labradůrku Růženku. Růža je milé a klidné stvoření, balónky ji zpravidla netankujou. Teď to ale viděla jinak. A hlavně poté, co ho zcela nekompromisně, s převahou toho, že ona je fena a starší, Rumíčkovi čórla. Byl to totiž žužlobalonek!!! Zcela novej rozměr vstoupil do života Růženky. Odmítala balonek vydat a jen připitoměke civěla a žužlala si. Jako většina psů propadla ihned jeho kouzlu.

A Rumíček taky civěl. Dost nešťastně teda.?. Ale je gentleman odchovaný Bubinkou, takže to vydržel a když jsme jeli při házení střídavej režim (mám pro Růžu trochu slabost), neprotestoval. Jen panička byla trochu zaražená, jak si feňule hraje. Že obvykle jí hračky neberou a ona si to může nosit sama.© Když odcházely měli jsme trochu potíží, neb Růža se rozhodla žužlobalonek adoptovat. Po velkých vyjednávání, kdy jsem slíbila, že fakt jí ho zase někdy půjčíme ?, ho nakonec teda vydala. Značně neochotně. Po jejich odchodu si Rumíček velmi oddychnul. Tak asi na deset minut, než se přiharašila jackrusslice a byli jsme v tom čísle zas. Balonek jí naprosto uchwátil a tam už jsem teda tak benevolentní nebyla. I proto, že pes tam lital neovladatelně a bez jakýkoliv reakce na majitelku. Která ji tam nechala být, přes to, že viděla, že právě cvičíme. Rumíček měl v ten moment ve vodě balonky dva a měl je

Kterak Rumíček, vzhledný hošíček skorem o žužlobalonek přišel.

donést podle pokynů. Ten nejoblíbenější na konec. Tím pádem nám to celý rozbila a jen se koukala, jak její fena balonek krade a utíká s ním. Dosti důrazně jsem onu dámu požádala, ať si laskavě fenu hlídá, že cvičíme. Marná lásky snaha. Pověly fena neznala a madame zase neznala ani pojem vodítka. Velmi slušně jsem poděkovala za ohleduplnost k ostatním a šli jsme radši pryč. Madame čuměla jak momentálně postižená a do mozku jí to stejně nedoputovalo. Nač si kazit jinak tak krásný letní odpoledne.